

Misfornøjelse. Der er ingen Begejstring nogetsteds. Der bliver intet Takketog gennem Københavns Gader, ingen Takkefester i Rosenborg Have i den Anledning. Det bliver der ganske sikkert ikke. Det hilses med almindelig Misfornøjelse fra alle Sider. Hvorvidt dets Livstraad vil blive lang eller kort, kan man ikke vide noget om. Det berør jo paa den danske Vælgerbefolkning, og hvad denne siger, det synes jeg, det ny Ministerium har faaet en Forsmag paa i Tirsdags. Da modtog den ny Regering den første Hilsen ude fra Vælgerbefolkningen ved Valget nede i Køge. Det, som skete der, var jo, at den konservative Sammenslutning led et saa alvorligt Nederlag, som den vist aldrig nogen Sinde har lidt. Her, hvor Højre, Venstre og de Moderate kæmpede i skøn Forening, kæmpede for Udviklingen af Militarismen, kæmpede for Københavns Befæstning til Lands og til Vands, her fik de en saa stærk Fordømmelsesdom fra Vælgernes Side, som de kunne ønske sig. Det er den første Hilsen, det ny Ministerium har faaet ude fra Vælgerbefolkningen. For mig er denne Hilsen et godt Varsel. Den varsler om, at man nu er naaet til Bunds i Skændselen, at vi nu staa for en Opgangsperiode, hvor der atter vindes Fremgang for de demokratiske Tanker i vort Folk.

Efter disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at udtale mig om enkelte Ting, hvis Fremme i den kommende Rigsdags-samling jeg vilde anse for meget heldig.

Det var mig saaledes en stor Glæde at høre Regeringens Chef udtale sig om Gennemførelsen af en ny Valgkredsordning. Jeg synes, at alle de, som holde paa Parlamentarismen, maa først og fremmest holde paa det, som er Grundlaget for al Parlamentarisme, nemlig en retfærdig Valgkredsordning. Spørgsmaalet om en ny Valgkredslov har jo sin Historie her i Rigsdagen. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at i 1905 erklærede den daværende Regeringschef, at han vilde gaa Grundlovsændringens Vej. Men det har vist sig, at denne Vej ikke var farbar. Thi i Rigsdagssamlingen 1906—07 blev Regeringens Forslag om en Grundlovsændring forkastet, det strandede paa Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed. Den 13. April 1907 udtalte saa den daværende Regeringschef i Landstinget, at han i den næstkommende Rigsdagssamling vilde forelægge Forslag til Lov om en ny Valgkredsordning. Men dette Løfte, som blev givet i Landstinget, blev ikke holdt i den sidst

afvigte Rigsdagssamling. Derfor blev der i Slutningen af den sidste Rigsdagssamling, nemlig den 23. Maj, fra Socialdemokratiets Side stillet en Forespørgsel til den daværende Regeringschef om Grunden til, at et saadant Forslag ikke var fremkommet. Han sagde da, at han ikke havde faaet Forslaget udarbejdet endnu, men lovede, at der straks i denne Rigsdagssamling vilde blive forelagt et Forslag om en ny Valgkredsordning. Nu er jo den daværende Ministerchef bleven forhindret i at kunne indfri dette Løfte. Det glæder mig derfor, at hans Arvtager, den nuværende Regeringschef, sagde, at han agtede i den kommende Rigsdagssamling, og jeg haaber, saa snart ske kan, at forelægge et Forslag om en ny Valgkredsordning. Der er jo særlig Grund til nu at gøre det, netop da man vil henstille et af de allervigtigste og vanskeligste Spørgsmaal til Vælgernes Dom, nemlig Ordningen af vort Forsvarsvæsen. Men skal en saadan Valgkredsordning kunne gennemføres, vil det jo være nødvendigt, at Forslaget maa fremkomme snarest muligt i denne Rigsdagssamling, saaledes at der kan blive Tid til at faa det gennemført.

Det glædede mig ogsaa at høre den højtærede Regeringschef udtale sig om, at Regeringen agtede at foretage en Revision af den nugældende Sparekasselov. Det er ogsaa et Ønske, der næres af hele Befolkningen. Naar man ved, at der her i Danmark er mellem 1,300,000 og 1,400,000 Indskudskonti i Sparekasserne, men at disse Indskud i de fleste Tilfælde ere ganske smaa, idet over 900,000 ere under 200 Kr., vil man forstaa, at det særlig er Smaafolk i dette Land, som ere knyttede til Sparekasserne. Derfor synes jeg, at der er Grund til fra Statsmagtens Side at gøre alt, hvad der kan gøres for at betrygge de Folk, hvis sammensparede Penge staa i Sparekasserne.

Ligeledes noterede jeg med Glæde den højtærede Regeringschefs Udtalelse om, at man nu kan vente at faa en Aktielov. Det er et Krav, der er fremsat mange Gange fra socialdemokratisk Side. Jeg kan saaledes henvise til, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i en Række Aar har udtalt ved Finanslovens 1ste Behandling, hvor han har paavist Nødvendigheden af, at vi fik en Aktielov, saaledes at vi dog kunde komme til at forhindre noget saadant, som skete f. Eks. sidste Vinter. Vi saa da Banker prale med at have store Aktiekapitaler; men bagefter viste det sig, at disse Aktiekapitaler slet